

РЕШЕНИЕ

№ 1838

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11790** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на А. Н. Н., действащ чрез адв. Я. Ч., срещу Решение № 1040-21-665/10.11.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.- град, с което е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № РВ-3-21-041-8387 от 13.09.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното решение, като се твърди, че същото е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Сочи се, че жалбоподателят е имал валидно сключен трудов договор с „Оушън Хол“ ЕООД, както и че не може да търпи санкция относно действия на трети лица, а именно дали работодателят – осигурител е внасял удържаните от работника и заплатени от същия осигурителни вноски. Твърди се, че жалбоподателят е имал качеството осигурено лице. Административният орган тълкувал установените факти превратно, като значителна част от тях не били установени самостоятелно и непосредствено от органите на НОИ. Позовава се на чл. 75, ал. 1 КТ, като твърди, че е действал добросъвестно и не носи отговорност за действията, респ. нарушенията на осигурителя. Оспорва се правото на НОИ да иска възстановяване на сумите, доколкото нарушенията на осигурителя не били „нови“ факти, а в случая било налице бездействие от страна на административния орган. На следващо място се твърди, че вземанията са погасени по давност съгласно чл. 115 КСО. Твърди се също така, че осигурителният орган няма правомощие да обявява за

недействителен трудовия договор, а това следва да констатира съдът. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание чрез упълномощен юрисконсулт и в депозираните писмени бележки, претендира отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

От „Оушън Хол“ ЕООД са били представени в ТП на НОИ С. – град удостоверения приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощите от държавното обществено осигуряване, с данни относно правото на парично обезщетение на А. Н. по болнични листове № E20141047536, за период на временна неработоспособност 20.01.2015 г. до 26.01.2015 г.(л.129), № E20165139146 (л.130) и № 20165276546 (л.131), за период на временна неработоспособност 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., № E20165399998 (л.132), с период на временна неработоспособност 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., № E20166001448 (л.133), с период на временна неработоспособност от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г., № 20171079339 (л.134), № E20181693026 (л.135) и № E201819667242 (л.136), с период на временна неработоспособност от 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и № E20180165682 (л.137), за период на временна неработоспособност от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г. От осигурителя са подавани данни като за осигурено лице по трудов договор с отразени дни в болнични. Въз основа на декларираните данни по реда на НПОПДОО на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение в пропорционална част и размер на 3 445.74 лв.

Със Заповед № ЗР-5-21-001115833/14.04.2022 г. (л.44) е възложено извършването на проверка по разходите на ДОО на осигурителя „Оушън Хол“ ЕООД, завършила с Констативен протокол № КП-5-21-01155018/28.06.2022 г. (л.40). Съгласно установеното в него, от ТД на НАП е постъпил сигнал /писмо вх. № 1030-21-1131/2021г./ за осигурителя „Оушън Хол“ ЕООД по отношение подадени декларации обр. № 6, като е посочено, че дружеството има задължения за задължителни осигурителни вноски по декл. обр. № 6, за периода м.04.2015 г. до м.07.2021 г. в особено големи размери – 207 230 лв. Установено било от ТД на НАП, че дружеството няма имущество, с което да се обезпечат задълженията, няма деклариран и открит банкови сметки, deregистрирано е по ЗДДС на 11.04.2016 г., има регистрирано фискално устройство с последно регистриран оборот през м.05.2017 г., дружеството е регистрирало общо 25 бр. трудови договори, като някои от служителите са осигурявани на максималния осигурителен доход. Органите по приходите направили извод, че дружеството „Оушън Хол“ ЕООД не е извършвало дейност.

В отговор на изпратено от ТП на НОИ искане за предприемане на действия по компетентност, органите по приходите извършили допълнителна проверка, при която констатирани, че дружеството има подадени по електронен път ГДД по чл. 92 ЗКПО за периода 2014 – 2020 г. с деклариран приходи, разходи и счетоводен резултат. Дружеството има регистрирано ФУ с № DY263330 с № на ФП № 36482834, с дата на въвеждане на експлоатация 24.02.2014 г. и дата на изтичане на контракта – 22.07.2017г. Вписан е тип на обекта - „обект за предоставяне на услуги по превоз на

товари“ (л. 95-97). За проверявания период липсвали данни за подадени справки по чл. 37 ЗДДФЛ. Данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО били подавани по електронен пътс КЕП.

От органите по приходите била извършена и проверка за факти и обстоятелства /ПУФО/. Според представените от управителя обяснения, дружеството се финансира със средства на управителя; отново било потвърдено, че дружеството не разполага със собствени търговски и офис помещения, не притежава движими и недвижими вещи; deregистрирано е по ЗДДС на основание чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б“, вр. чл. 176, т. 7 ЗДДС; налични са и изискуеми задължения по образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г.

След справка в информационната система на НОИ било установено, че управителят и едноличен собственик на капитала Р. В. Г. е лице с нисък социален статус, няма декларирано начало на дейността и осигуряване в качеството му на управител. За него не са подавани и уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ, като не са подавани и данни по реда на чл. 5, ал. 4 КСО за други дружества, в които е вписан като управител и едноличен собственик на капитала.

До адреса на дружеството са били изпратени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01115868/2022 г., върнати с гриф „непотърсено“. Изпратени са и до адреса за кореспонденция с НАП, а на 15.04.2022 г. е извършено посещение от контролни органи при ТП на НОИ С.-град до адреса за кореспонденция с НАП. На място е установено, че дружеството е непознато на адреса, както и управителя, не е установен фирмен надпис, табела и/или транспарант. За извършената проверка на място е съставен Протокол № ПТ-5-21-01289927/19.07.2022 г. (л.51)

На 30.05.2022 г. в ТП на НОИ С. – град се е явила Й. Б. – преупълномощено лице, на която е връчена заповед № ЗР-5-21-00115833/14.04.2022 г. (л.44) за извършване на проверка по разходите на ДОО на дружеството, както и задължителни предписания № ЗР-5-21-01115854/14.04.2022 г. (л.59) за представяне на документи за извършваната търговска дейност на дружеството и документи за лицата, назначени по трудови договори.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че са подадени уведомления за сключени трудови договори с 24 лица за периода м.02.2014 г. до м.12.2020 г. До месец 09.2021 г. всички трудови договори са прекратени, а лицата са били назначавани на длъжности – шофьор – товарен камион, чистач/хигиенист, координатор дейности, оператор въвеждане на данни, бизнес консултант, автомонтьор, секретар, мениджър екип, общ работник строителство на сгради, диспечер транспортни средства, спедитор, технически сътрудник и организатор дейности.

Установено е също така, че по партидата на регистър „Приходи“ няма данни за внесени осигурителни вноски по фондовете на ДОО в общ размер на 75 182.42 лв.

Изчислено е, че по реда на НПОПДОО са изплатени парични обезщетения по представени приложения № 9 и чрез дружеството – осигурител са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване и злополука нетрудова, в общ размер на 23 415.27 лв., за периода м.01.2015 г. до м.05.2021 г., включително на жалбоподателя А. Н..

На 28.06.2022 г. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01155022/28.06.2022 г., изпратени до „Оушън Хол“ ЕООД, за заличаване на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО общо за 25 лица. В в т. 14 и 15 на

задължителните предписания фигурира и жалбоподателя.

Видно от протокол № ПТ-5-21-01289927/19.07.2022 г. (л.51), на същата дата органи на НОИ са посетили адреса на дружеството с цел връчване на задължителните предписания. Констатациите и при това посещение на адреса са идентични, като при първото посещение – липса на фирмени знаци, същата е непозната за живущите, липсват обозначения. След влизане в сила на задължителните предписания са предприети действия за служебното им заличаване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 4 от Наредба №Н-13/17.12.2007 г.

Предвид така установените нови данни, е прието от органите по осигуряването, че А. Н. не е бил осигурено лице по смисъла на КСО. В тази връзка е издадено Разпореждане № РВ-3-21-01418387/13.09.2023 г. (л.27) от длъжностно лице по чл. 114, ал. 3 КСО, с което е постановено жалбоподателят да възстанови неоснователно полученото парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периодите от 10.01.2015 г. до 26.01.2015 г., от 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., от 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г., от 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г., размер 3 445.76 лв.

Разпореждането е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-1052/24.11.2023 г. (л.24) по административен ред пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното решение я е отхвърлил, като е възприел от фактическа страна същите обстоятелства и е достигнал до същите правни изводи, като длъжностното лице, издало разпореждането.

Решение № 1040-21-655/10.11.2023 г. е връчено на жалбоподателя на 16.11.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне (л.23).

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, а по същество е частично основателна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4 КСО се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба оспореното решение е издадено от компетентен орган (Заповед №1712/17.08.2015 г. – л. 22), при спазване на изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърляне на жалбата. Предвид приложената на л. 38 Заповед № Ц1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТО на НОИ, от компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане.

Според чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, като възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно плащане.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е получил парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периодите от 10.01.2015 г. до 26.01.2015 г., от 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., от 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г., от 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от

03.09.2018 г. до 14.09.2019 г., размер на общо 3 445.76 лв.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“. Легална дефиниция на за осигурено лице е дадена в §1, т. 3 от ДР на КСО – „физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски“. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква в деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Органът по осигуряването е мотивирал становище, че жалбоподателят не е бил осигурено лице, тъй като не е извършвал трудова дейност, а осигурителят по същество не е осъществявал икономическа дейност. Съдът приема този извод за обоснован и напълно кореспондиращ на събраните в хода на административното производство доказателства.

За осигурителя се установява, че за спорните периоди няма никакви данни за извършвана от „Оушън Хол“ ЕООД дейност. Не е спорно, че за периода от м.02.2014 г. до м.09.2021 г. не са внасяни осигурителни вноски, като липсват доказателства за упражнявана трудова дейност и за изплащане на възнаграждения на работници/служители. Такива не са представени и от жалбоподателя. Представените копия на трудови договори не доказват изпълнението им, а удостоверените в трудовата книжка обстоятелства следва да се считат опровергани от данните, установени от органите по приходите и органите по осигуряването. Законодателят е поставил изискване по отношение началната дата на осигуряването и това е датата на започване на трудовата дейност. Извършването на дейност е фактически въпрос и за отговор на въпроса дали такава е осъществявана следва да се съобразят всички налични по делото доказателства. Анализът на събраните по делото доказателства не позволява да се направи извод, че жалбоподателят е извършвал трудова дейност. Изследвани в съвкупност, наред с данните, установени от органите на ТП на НОИ, те водят до категоричен извод, че жалбоподателят не е упражнявал трудова дейност. В подкрепа на този извод е обстоятелството, че дружеството не е имало търговски обекти, в които да се извършват продажбите, липсват доказателства за извършвани продажби от разстояние или чрез електронен магазин.

Неоснователно в жалбата се твърди, че А. Н. е санкциониран за неправомерно поведение на дружеството – осигурител. Разпореждането за възстановяване на неоснователно получената сума не представлява санкция по смисъла на закона, а възстановяване на законосъобразното положение, действало преди неоснователното подаване на данни за осигурено лице, въз основа на които без основание са изплатени парични обезщетения при настъпване на осигурителен риск.

Неоснователно се твърди, че е нарушен чл. 10 АПК и са нарушени принципите на самостоятелност и безпристрастност. Възлагането на действия по компетентност или изискването на информация от друг административен орган е част от правомощията на органа, водещ проверката, и е в изпълнение на задължението му за разкриване на обективната истина, събиране на всички относими доказателства и техния съвкупен анализ. Извършените от НАП проверки са от компетентността на органите по

приходите и приемането на резултатите от тези проверки не компрометира крайните изводи на ТП на НОИ, още по – малко може да се приеме, че представлява нарушение на принципите за самостоятелност и безпристрастност.

Редът и основанията за обявяване на недействителност на трудовия договор и изложените в тази връзка възражения не са относими в конкретния казус, доколкото спорът в случая касае осигурителното, а не трудовото правоотношение.

Частично основателно е обаче възражението за изтекла давност. Спорните по делото периоди обхващат периодите от 10.01.2015 г. до 26.01.2015 г., от 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., от 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г., от 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г. Съгласно чл. 115 ал. 1 КСО вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършвани осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии и лихвите върху тях се погасяват с изтичане на петгодишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, за която се отнасят. Така при действието на правилото по чл. 115, ал. 1 КСО, за вземанията за 2015 г. давностният срок започва да тече от 01.01.2016г., следователно са погасени по давност, считано от 01.01.2021 г. Аналогично, за 2016 г. са погасени на 01.01.2022 г., за 2017 г. са погасени по давност считано от 01.01.2023 г. По отношение на вземанията за периодите 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г. давността не е изтекла. Съгласно чл. 115, ал. 5 КСО давността спира да тече при обжалване - докато продължава спорът относно вземането. С подаване на жалба вх. № 1012-21-1052/24.11.2023 г. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01418387/13.09.2023 г. е настъпило визираното в правната норма обстоятелство, чийто резултат е спиране на давността (решение № 11007 от 02.11.2021 г. по адм. д. № 7357/2021 г., VI отд. на ВАС). Така по отношение на вземанията за неоснователно изплатеното парично обезщетение за периодите 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г. давността не е изтекла към настоящия момент, поради което в тази част възражението е неоснователно.

В обобщение, административният орган е обосновал липсата на реално извършвана трудова дейност и правилно е приел, че за спорните периоди жалбоподателят няма качеството осигурено лице, поради което правилно е разпоредено връщането на неоснователно получените суми. С оглед обаче възражението на длъжника, правото на държавата да изисква връщане на неоснователно получените суми е погасено по давност по отношение на обезщетенията, изплатени за периодите 10.01.2015 г. до 26.01.2015 г., от 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., от 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г. Решението в тази му част е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. В останалата му част, по отношение на сумите за периодите 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г. жалбата е неоснователна, тъй като вземанията за тези периоди не са погасени по давност.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена за сумата от 33.33 лева, съобразно отхвърлената част от жалбата. От страна на процесуалния представител на жалбоподателя липсва не е

заявена претенция за присъждане на разноски.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд
София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1040-21-665/10.11.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.- град, **в частта**, с която е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № РВ-3-21-041-8387 от 13.09.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, в частта, с която е разпоредено възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за периодите от 10.01.2015 г. до 26.01.2015 г., от 07.03.2016 г. до 25.03.2016 г., от 28.03.2016 г. до 07.05.2016 г., от 08.06.2016 г. до 20.07.2016 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Н. Н. срещу Решение № 1040-21-665/10.11.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.- град, **в останалата оспорена част**, с която е оставена без уважение жалба срещу Разпореждане № РВ-3-21-041-8387 от 13.09.2023 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С.-град, в частта, с която е разпоредено възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за периодите от 04.06.2018 г. до 17.07.2018 г. и от 03.09.2018 г. до 14.09.2019 г.

ОСЪЖДА А. Н. Н. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 33.33 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: